

УДК 007.3

Колесникова М.В.<sup>1</sup>, Зайко Т.А.<sup>2</sup>

<sup>1</sup> студ. гр. КНТ-132м НУ «Запорізька політехніка»

<sup>2</sup> канд. техн. наук, доц. НУ «Запорізька політехніка»

### **СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ НОРМАТИВНО-ДОВІДКОВОЮ ІНФОРМАЦІЄЮ**

Сьогодні є безліч можливостей для відкриття власної справи і бізнес, що розвивається, неодмінно стикнеться зі складностями керування документацією. Довідки про клієнтів, партнерів, номенклатура товарів та послуг, що оновлюється з різних департаментів можуть бути втрачені, сплутані чи дублюватися. Це може стати причиною помилок, затримок та штрафів. Тоді постає проблема управління нормативно-довідковою інформацією. Її вирішенням є спеціалізовані системи – програмні засоби для керування підмножиною даних в організації навколо важливих областей, таких як клієнт, продукт і організаційна структура, тощо. Вони використовуються для стандартизації, синхронізації та уніфікації всіх інформаційних потоків на підприємстві.

Системи управління нормативно-довідковою інформацією є досить популярними, як для малого так і великого бізнесу, бо надають користувачам середовище для додавання, зберігання та керування даними, а основним їх завданням є забезпечення релевантності та оптимальності даних.

Загалом, ці системи працюють за такою схемою: спочатку визначаються всі вихідні джерела з яких можуть надходити дані, та визначається з якого буде зроблено запис «золотої копії» – єдиного вірного джерела інформації. Від різних вихідних систем дані спочатку потрапляють у цільову таблицю. Такі таблиці містять необроблені дані з різних систем, після чого вони проходять процес стандартизації та очищення. Стандартизація - це процес перетворення записів у стандартний формат, що допомагає у побудові послідовних даних. Очищення – це процес відсіювання і застосування базової перевірки для забезпечення кращої якості записів. Після цього дані потрапляють у проміжну таблицю де записи зіставляються, щоб видалити повторювані та забезпечити унікальність записів золотої копії. Після зіставлення записів, яке може бути як точним, так і нечітким, залежно від правил конфігурації, виконується об'єднання записів, у результаті чого створюється головний запис золотої копії.

Проте застосування у власному бізнесі такої системи ще не є запорукою успішного керування даними. Для цього необхідно обрати стратегію (стиль), на основі якої вона буде функціонувати. Отже наступною проблемою є вибір стратегії відповідно до потреб та можливостей підприємства. Виділяють 4 стилі, які ще називають моделями реалізації технологічних рішень: реєстр, консолідація, централізація та співіснування.

Реєстр підходить для бізнесу, що використовує багато вихідних систем для оновлення та зберігає дані у центральному сховищі. Реєстр не оновлює системи з яких надійшла інформація, проте зберігає її релевантну версію, яку отримує за допомоги алгоритмів очищення та зіставлення даних з різних вихідних систем.

Консолідація дуже схожа на реєстр, проте має таку відмінність, як участь людини. Процес збору та актуалізації інформації однаковий, але оброблені дані перевіряє працівник, що робить цей стиль більш надійним, хоч і не є повністю автоматизованим.

Співіснування, на відміну від попередніх двох, оновлює як сховище, так і системи з яких надходить інформація. Це забезпечує синхронізацію в реальному часі між двома об'єктами, що ще більше підвищує загальну ефективність системи.

Централізований стиль є найдосконалішим з усіх, тому що основним джерелом даних є центральне сховище і усі системи покладаються саме на нього. Проте цей стиль є найдорожчим у реалізації через необхідність програмно-апаратним засобам центрального сховища витримувати велике навантаження.

Отже, вирішенням проблеми керування документообігом на підприємствах можуть бути програмні засоби від відомих компаній, таких як IBM (IBM InfoSphere Master Data Management), ORACLE (Oracle Enterprise Data Management Cloud), Microsoft (Microsoft Cloud Data Management). Деякі системи

підтримують лише одну, а деякі декілька стратегії керування даними, тому обирати рішення для власного бізнесу необхідно виходячи з кількості та пріоритетності підсистем, кількості працівників, а також потреб підприємства.